

V kartouzských temnotách

Šlapeto

1. V kartouzských temnotách bledý trestník sedí
po létech mu zase kyne svoboda
na svůj život celý zasmušile hledí
v srdci hlodá pomsta bezmezná.
2. V pěni velkých trojků, to se nechá sedět,
zvláště, když je sedum táců ulito,
to se ale nesmí nic vo zradě vědět,
když se dovíš něco, bolí to.
3. Šel jsem včera večer ztichlým zapadákem,
když tu náhle ke mně komplic hovoří:
My jsme ji svázali v koženém kabátě,
do rána jí svíce dohoří.
4. No tak vidíš, Máňo, přece jsme tě lízli,
tohle jsi nám, holka, dělat neměla,
zradila jsi partu, chodila jsi s fízly,
teď dostaneš ránu do čela.
5. Já tě chápu, Maňo, bylo málo cejnů,
proto jsi se radši sčuchla s chlupatým,
a já tě teď, Maňo, vlastnoručně sejmu,
nechám tě tu v prádle flekatým.
6. Nejhorší je na tom, že to bylo z chlapem,
co nám vloni v létě partu rozdělal,
a já, milá Máňo, jsem teď zase klukem,
kterej tě tu za to voddělá.
7. Zavři voči smutný, moje milá Máňo,
já jsem tě měl, holka, dovopravdy rád,
že jsi krysařila, máš teď dokonáno,
parta chce bejt klidná, tak jdi spát.
8. Temný výstřel zazněl ztichlým zapadákem,
tam kde vůbec žádnéj fízl nechodí,
ráno našli Máňu v koženém kabátě,
její ústa už nic nepoví.